

Instrumentenbouw Collectief

Muziek ontstaat waar vakmanschap en passie samenkomen.

Instrumentenbouw Collectief vzw

Waar hout ademhaalt en snaren fluisteren.

In een atelier waar zaagsel zacht knarst onder voeten, vonden ze elkaar: instrumentenmakers, afgestudeerd aan KASK Gent, verenigd in een VZW. Allemaal even grote nerds, maar dan voor muziek, techniek en geschiedenis. Ze bouwen nieuwe instrumenten en wekken oude weer tot leven: violen, luiten en vooral klavieren die eeuwen lijken te herinneren.

Bas buigt zich over een klavecimbel. Zijn handen volgen lijnen die al in de renaissance zijn getekend. Elke bouwstijl vertelt een verhaal van tijd en plaats, en precies die verscheidenheid maakt zijn ambacht eindeloos boeiend. Voor hem stopt het niet bij het klavecimbel. Het clavichord en het orgel horen bij dezelfde familie; vroeger én nu zijn het vaak dezelfde bouwers die deze toetsinstrumenten begrijpen.

Wanneer een snaar wordt aangeslagen, ademt het hout. Het verleden klinkt door in het heden. Wie de deur van het atelier opent, stapt niet zomaar binnen, maar reist, naar een wereld waar muziekgeschiedenis opnieuw wordt gebouwd, toets per toets.

Hout, handen en tijd.

Voor de viool klinkt, is er Amber. In haar atelier liggen cello's en violen te wachten, sommige met een verleden dat kraakt, andere nog zonder stem. Ze restaureert historische instrumenten voor musea met een precisie die bijna onzichtbaar is. Alsof ze schade niet wist, maar verzacht.

Wanneer ze nieuw bouwt, begint ze niet bij een mal, maar bij aandacht. Oude documenten geven richting, maar haar handen nemen het over. Schaaf na schaaft ontstaat een vorm die wil zingen. Het hout wordt geen object, maar een lichaam voor klank.

In 2024 studeerde ze af met twee cello's en een viool. Sindsdien reisde ze langs internationale stages en bijscholingen in Brienz, Zwitserland.

Haar focus ligt op restauratie en reparatie van strijkinstrumenten, groot en klein. En soms, tussen twee herstellingen in, begint iets nieuws. Dan krijgt tijd opnieuw vorm, in hout, lijn en stilte.

Snaren uit een andere tijd.

Maak kennis met Arjen, bouwer van luiten en hun metaalsnarige familie: orpharions en citterns die hun wortels diep in de renaissance hebben. Zijn gedrevenheid zit in het detail. In het atelier krijgt hout geen haast, maar aandacht. Gedetailleerd snijwerk groeit langzaam onder zijn handen, patronen die niet alleen versieren, maar verhalen dragen. Arjen wordt geleid door de schoonheid van deze instrumenten, hun rijke geschiedenis en de eindeloze klankmogelijkheden die erin verscholen liggen. Elk instrument ontstaat op het snijvlak van verleden en verbeelding, waar oude vormen opnieuw ademen.

Hij werkt samen met de andere bouwers van het collectief. Ideeën worden uitgewisseld, lijnen verfijnd en keuzes zorgvuldig herzien tot elk instrument klopt. Hun krachten komen samen in elk project, met respect voor traditie en oog voor nuance. Zo blijft de renaissance geen stilstaand moment, maar een levende inspiratiebron.

Het verborgen ritme van hout.

Zijn handen glijden over esdoorn en spar, scherp en zacht tegelijk. Elk messtreekje is een fluistering, een dans van precisie die het hout laat zingen nog vóór de snaren erop liggen. De klankkast groeit langzaam, alsof het hout zelf ademhaalt en wacht op zijn eerste melodie.

De fretten, fragiele ringen van darmsnaar, worden één voor één geplaatst, als noten die een verborgen symfonie tekenen. Hij voelt elke vezel, elke nerf, en corrigeert met een vinger zo licht dat het bijna magie lijkt.

Wanneer het instrument voltooid is, glanst het als een levend wezen, klaar om verhalen te vertellen zonder een woord. Het houtsnijden, de fijne details, de absolute precisie, het is geen ambacht, het is een gesprek tussen handen, hout en snaren, een muziek die nog geboren moet worden.

Met dank aan: Instrumentenbouw Collectief vzw
Insta: @instrumentenbouw.collectief

